

Maart 2023

De Figurant vertelt...

Het is alweer een tijdje geleden sinds ik jullie heb geschreven. Allereerst mijn grote dank, namens mijn mede bestuursleden van stichting de Figurant en mijn zus Els en haar medewerkers in Amecet in Oeganda, voor jullie constante stroom van hulp en steun om het kinderopvangwerk in Soroti mogelijk te maken.

Giften, groot en klein, ze blijven komen. Een collecte...een gekochte CD of boekje...een gebed wat uitgesproken wordt, een doos met spullen die wordt opgestuurd, een mailtje of appje...

Uit Spanje (Prot. Kerk in Benidorm) kwamen dozen met kleertjes, dekentjes, speelgoed en...brillen!! Mensen stonden in de rij!

Ik speelde een programma met liedjes en verhalen in een verzorgingstehuis in Goes. Ik ging na afloop naast een onbekende oudere mevrouw zitten en zij vroeg: "Hoe is het met Els? Houdt ze het vol?" Die aandacht doet me goed...het laat zien dat we er niet alleen voor staan. Het Afrikaanse begrip "Ubuntu" wordt dan zichtbaar...ik ben omdat wij zijn! We zijn deel van een gemeenschap, we kunnen iets voor elkaar betekenen en door iets te betekenen voor een ander krijg je zelf betekenis! En dat kan uit allerlei onbekende hoeken komen.

In Kapelle-Biezeling was er een mooie avond waar we samen met vrijwilligers van de ZWO groep een Soup & Song avond beleefden. Een paar vrijwilligers die een pan soep maakten, stokbroodje

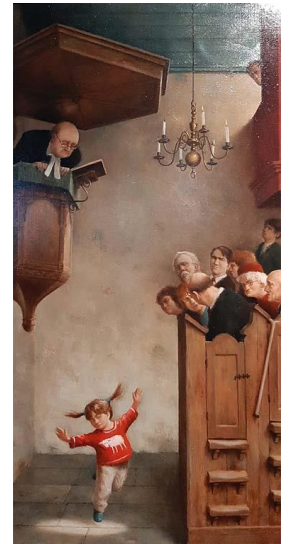

erbij, gewoon simpel en na afloop zong ik een uur lang luisterliedjes. Eenvoudig van opzet maar wat een zinvolle vrijdagavond van ontmoeting werd het! Heerlijk...

Na een kerkdienst kwam iemand naar me toe en zei dat hij kippenvel gekregen had nadat ik een nieuw liedje over een slavenfort in Ghana had gezongen. Hij vertelde dat hij daar geweest was en door het liedje was hij er weer even terug geweest. Het doet je weer stil staan hoe we met elkaar omgaan als mensen. Iemand anders zei dat het liedje van het "verloren liedje" voor haar part gerust op haar begrafenis gezongen mocht worden... Mooi om te zien dat liedjes bij mensen binnenkomen en dat ze iets betekenen, iets bewerkstelligen.

En vaak zijn er in kerkdiensten ook prachtige momenten te beleven. In Kamperland vroeg ik een groep kinderen, kijkend naar een schilderij van een dansend meisje in de kerk van Marius van Dokkum, wat wij konden leren van dat meisje. Er werd diep nagedacht, rimpels op de voorhoofdjes... toen stak een meisje haar hand op en zei duidelijk hoorbaar in de kerk: "Dat je niet op de reacties van mensen moet afgaan maar op jezelf mag vertrouwen..!" Je hoorde als het ware een zucht van respect door de kerk gaan voor dit meisje wat zulke ware woorden sprak. Jezus zei niet voor niets: Als je niet wordt als een kind, heb je niets van mijn Koninkrijk begrepen!

Zo mogen we als kinderen leven en spelen in de hof...klinkt idyllisch als je de wereld om ons heen bekijkt. Maar zit daar toch ook niet het geheim van de volgelingen van Jezus, van het Evangelie?

Kinderen staan natuurlijk ook centraal in het opvangwerk van Amecet. Ons bestuurslid Marinda van Luijk is sinds 1 februari dit jaar in Soroti en blijft daar 5 maanden! Ze helpt mee in de shifts om de kinderen te dienen, denkt mee in het management en helpt mee daar waar mogelijk. Een grote stap om je werk 5 maanden te verlaten en onbetaald verlof te nemen. Maar met verschuivingen in het leiderschapsteam van Amecet zijn we blij (en ook wel trots!) dat Marinda daar nu is en dat ze kan helpen op veel manieren. Zo blijven we ook als stichting dicht bij het werk betrokken!

Marinda met het leiderschapsteam van Amecet tijdens een teambuilding lunch

In Amecet is het een hele drukte op dit ogenblik. Er wordt koortsachtig gewerkt om de nieuwe mensen in het leiderschapsteam in te werken. Er gaat weer zaaigoed uitgedeeld worden aan meer dan 35 families, het regent weer dus dat moet snel de grond in... En dan zullen hele families weer letterlijk en figuurlijk de vruchten plukken van dit werk!

Er wordt ook geschilderd, opgeknapt en gewerkt aan een facelift van het 21 jarige Amecet. De gebouwen, de muren er om heen en ook het meubilair was daar weleens aan toe. Zo wordt het werk

weer toekomstbestendig. Een deel van dit werk wordt betaald door de opbrengst van het benefiet concert ter ere van het 21-jarige Amecet in de Mythe te Goes afgelopen december.

Amecet wordt opgeknapt en kan er weer duurzaam tegenaan..!

Maandelijks gaat er weer een stafbijeenkomst gehouden worden waar er voor de medewerkers van Amecet gewerkt gaat worden aan teambuilding maar ook aan een stukje scholing, het omgaan met zuigelingen, medische informatie etc. etc.

Er gebeurt dus van alles...en dat allemaal door jullie steun. Door al die aandacht die jullie geven aan dit werk, de giften, het gebed, de kaartjes, dozen en appjes...Daarvoor heel hartelijk bedankt!!

Binnenkort vieren we het Paasfeest. Het feest dat het Leven, de liefde het laatste woord zal hebben. Ik moet denken aan dat moment dat ik verleden jaar in een Hospice zong...ik heb er dit couplet in een nieuw liedje aan gewijd:

**Door een raam kwam het binnen in een huis waar men wacht
Op de dood, op het einde, de nacht na de dag
Maar het licht, het leven in het liedje zong mee, als je 't hoort...zing maar mee!**

Het Kruisbeeld, ook een liedje van mij, is niet het laatste beeld wat we hebben. Ook al zien we dat elke dag in het lijden om ons heen veelvuldig terug... Maar door het lijden heen mogen we het Pasen, het Leven vieren! Ik wens jullie een zinnig en betekenisvol Pasen toe!

Namens het bestuur van stichting de Figurant en Els en haar staf in Soroti, nogmaals bedankt. Een warme groet en vrede en alle goeds,

Theo van Teijlingen

